GŁOS POLSKI

LA VOZ DE POLONIA

ORGANO DE PRENSA DE LA UNION DE LOS POLACOS EN LA REPUBLICA ARGENTINA

ORGAN PRASOWY ZWIĄZKU POLAKÓW W ARGENTYNIE – ZAŁOŻONY W 1922 ROKU

Rok C Nr 01 (5281) Buenos Aires, enero - styczeń - 2022 Nr pojedynczy $ 90,00

1922 - 2022

Enero - Styczeń

https://www.besthdwallpaper.com/ano-nuevo/ano-nuevo-2022-dt_es-83508.html#

jest Rokiem Stulecia
naszego
czasopisma
GŁOS POLSKI
w Argentynie...
Toast o następne
100 lat!

KANCELARIA PREZESA RADY MINISTRÓW

STOWARZYSZENIE „WSPÓLNOTA POLSKA”

„Projekt finansowany ze środków Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w ramach zadania publicznego dotyczącego pomocy Polonii i Polakom za granicą”.

„Publikacja wyraża jedynie poglądy autora/ów i nie może być utożsamiana z oficjalnym stanowiskiem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów”.

La fe, la cultura, los lazos centenarios, y la unión hacen historia

Augurios por el nuevo año, en la Iglesia Nuestra Señora de Guadalupe, sede espiritual de los polacos en la Ciudad de Buenos Aires

POR ANNA MARIA GŁOWACZ | GŁOS POLSKI

El domingo, enero 2, 2022, dando gracias a Dios, por el don de la fraternidad de nuestra bien amada comunidad parroquial, de Polonia en Argentina, nos congregamos con mucho entusiasmo y determinación, comenzado el nuevo año. Santa Misa de las 11 de la mañana, como todos los domingos, y la ocasión celebrada por el P. Padre Wieslaw Wisniewski, quién en su Homilía destacó el significado y sentido de creer, y la importancia de entrar en relación con Dios en cada momento y en nuestras acciones; que lo sigamos, y construyamos nuestras vidas sobre la “roca de Su palabra”.

En las invocaciones, en este nuevo año, por sobre todo le pedimos a Dios Sus bendiciones, y el don de la paz y del amor, y bondad en este mundo, tan necesitado de orientarse al bien.

Y recordando el Santo Evangelio según San Lucas 2, 16-21: … “Y encontraron a María y a José, y al niño acostado en el pesebre. Al verlo, dieron a conocer lo que les habían dicho acerca de aquel niño; y todos los que lo oyeron se maravillaban de lo que los pastores les decían. María, por su parte, meditaba esas palabras y

(cont. pag. 3)

(de pag. 2)

las guardaba en su corazón. Los pastores se volvieron glorificando y alabando a Dios por todo lo que habían oído y visto…"

… Pedimos desearnos mutuamente, la esperanza: seguir maravillándonos de las maravillas de Dios, para que cada día de nuestra existencia, la estrella de Belén, nos ilumine en nuestro peregrinar en la tierra camino al cielo.

Las imágenes y contenidos de esta nota son propiedad de sus respectivos autores
(Material de archivo Historia & Kultury)
Copyright © 2021-
All Rights Reserved GŁOS POLSKI

Más de cien años de historia…

Zdjęcia | ANNA MARIA GŁOWACZ | GŁOS POLSKI

Dios con nosotros, Santa Misa 9 de Enero de 2022 en la fiesta del Bautismo de Jesús

POR ANNA MARIA GŁOWACZ | GŁOS POLSKI

9 de Enero de 2022 – El tiempo de Navidad concluye con la Fiesta del Bautismo de Jesús, que "subraya que Jesús entra en nuestra cotidianeidad y camina con nosotros, indicándonos el camino para estar más cerca de lo que Dios quiere de nosotros". Celebrando esta fiesta tan importante para la humanidad, un recordatorio significativo para conmemorar nuestro bautismo y sentirnos como pueblo en camino, caminantes y discípulos, peregrinos, y fieles a Dios.

Para vivir juntos este acontecimiento, peregrinos polacos y de muchas partes del mundo, se unen a nosotros en la fe, lo celebramos, 11 horas, como todos los domingos.

Zdjęcia | AMG-

Santa Misa, 9 de Enero 2022, en la Fiesta del Bautismo de Jesús, oficiada por P. Krzysztof Domański, en la Capilla Polaca (Iglesia Nuestra Señora de Guadalupe, donde hay también un altar de la Virgen de Częstochowa, Patrona de Polonia (Czarna Madonna o Matka Boska Częstochowska) con medallas y condecoraciones de algunos de los héroes excombatientes polacos.

(de pag. 4)

El Papa, San Juan Pablo II, canta un villancico con amigos
JAN PAWEŁ II - OJ, MALUŚKI, MALUŚKI
Papież śpiewa kolędę z przyjaciółmi
https://www.youtube.com/watch?v=7jzbSoMECOk

Miejsce Chrztu Pana Jezusa – Jordania (El lugar del Bautismo de Jesús en las aguas del Jordán) Video- Miejsce Chrztu Pana Jezusa - Jordania
https://youtu.be/hQMGMoqDPps

Las imágenes y contenidos de esta nota son propiedad de sus respectivos autores (Material de archivo Historia & Kultury)
Copyright © 2021-
All Rights Reserved GŁOS POLSKI

Mar del Plata

Contacto con "Magic"

Viernes 17.01.2022

El yate “Magic” tuvo un desperfecto en altamar y logró llegar a vela al puerto de Mar del Plata. Daniel, es un ciudadano polaco y el capitán de la nave. Necesitó ayuda porque las restricciones sanitarias dificultaron el arreglo del barco y complicaron la supervivencia a bordo. Un aviso de la Embajada de Polonia en Buenos Aires pone en alerta a miembros de la Comunidad polaca en Mar del Plata.

* * *

José Stawecki (izq.) y Javier Gomez Ali (der.) en contacto con el capitán del yate “Magic”, Daniel (atrás). Fot. J. Stawecki

Fot. J. Gomez Ali

Odessa. Rzeźba ...Żona marynarza...i wiersz A. Słonimskiego „Ghetto Warszawskie”

Rzeźba: **„ŻEGLARKA”. POMNIK ŻONIE MARYNARZA**

Spiżowa rzeźbiarska kompozycja była uroczysto otwarta na Morskim dworcu w 2002 roku w dniu festynu Dnia miasta, które w Odessie odznacza się 2 września. Rzeźbiarz – A. Tokarev. Rzeźbiarska kompozycja przedstawia pełna wdzięku młodą kobietę, która fest utrzymuje w rękach dziecka, co stoi na parapecie. Figury kompozycji są trochę większe za realnych ludzi. I matka, i dziecko wpatrują się do morskiej dali, czekając powrotu statku, na którym poszedł w morzu mąż-ojciec-marynarz. Na parapecie jest spiżowa tabliczka z wierszami odeskiego poety Iwana Rjadczenko:

Tej, że do niełatwej godziny smutku
Kiedy odchodzą statki
Wszystka zostaje na cumie
Koło uwodzicielskiej ziemi.

ATENCION / UWAGA

Por motivos de la pandemia Covid 19 las ediciones de Głos Polski están emitiéndose con retraso por lo cual pedimos disculpas. También advertimos que se harán publicaciones, sobre todo institucionales, con fechas que no corresponden a la edición en curso.
Muchas gracias. La redacción

KALENDARIUM HISTORYCZNE

27 stycznia 1945 roku Armia Czerwona wyzwoliła obóz Auschwitz-Birkenau

Written by Redakcja on 27 stycznia 2022

Armia Czerwona wyzwoliła obóz Auschwitz-Birkenau – Obóz wyzwoliła 100 Lwowska Dywizja Piechoty, którą dowodził generał-major Fiodor Krasawin. W Auschwitz, Birkenau, Monowitz i podobozach wyzwolenia doczekało łącznie około 7500 więźniów. Część z nich po wyzwoleniu udała się do swych domów. Pozostałych umieszczono w prowizorycznych szpitalach, które zostały zorganizowane na terenie obozu, większość z tych ludzi umarła z wycieńczenia.

W latach 1940-1945 w obozie życie straciło 960tys. Żydów (Z Polski, Węgier, Francji, Holandii, Grecji, Czech, Moraw, Słowacji, Belgii, Niemiec, Austrii oraz Jugosławii.) co stanowiło 90% liczby ofiar a także do 75tys. Polaków, 21tys. Romów, 15tys. jeńców sowieckich różnych narodowości oraz do 15tys. ludzi innych narodowości. W sumie około 1,1mln zamordowanych.

(Na zdjęciu: Brama obozowa Auschwitz. Źródło zdjęcia: Wikipedia).

https://historykon.pl/27-stycznia-1945-roku-armia-czerwona-wyzwolila-oboz-auschwitz-birkenau/

Sobre Polska y otros Relatos...

El pasado la condena.

Hay gente que, en época de guerra, son capaces de actos heroicos y temerarios para salvar otras vidas, aún a riesgo de la propia. Gente cuyos valores y principios los lleva al sacrificio máximo. Pero…por otro lado también están aquellos cuyos actos despreciables lastiman y condenan otras vidas por motivos incomprensibles o poco lógicos…odio, resentimiento, egoísmo, envidia, venganza personal, etc.

En este post voy a hablarles sobre una persona que hizo mucho mal y que, además, se salió con la suya. Se llamaba

Helena Wolińska-Brus. Esta mujer fue una fiscal militar en la Polonia comunista de posguerra con el rango de teniente coronel, cómplice de varios "juicios espectáculo" del régimen estalinista en la década de 1950…Un juicio espectáculo, queridos lectores, es un juicio público en el que las autoridades judiciales ya han determinado la culpabilidad o inocencia del imputado y sirven para advertir y ejemplificar a todos los disidentes que no están de a cuerdo con ellos. Estos juicios son una clara y absoluta persecución política. (El gran Capitán Witold Pilecki, héroe polaco que escribió un informe detallado de lo que ocurría en Auschwitz, fue detenido por las autoridades comunistas de Polonia en1947 y sometido a un juicio espectáculo donde se lo declaró culpable de delitos inventados y en consecuencia sentenciado a muerte. Hecho trágico que ocurrió un año después).

Volviendo a Helena Wolińska-Brus (por lo general suelo encariñarme con los protagonistas de mis relatos históricos y por eso los llamo con el nombre de pila o con algún apodo simpático…evidentemente, no sucede lo mismo con la protagonista de esta historia), estuvo implicada en el arresto y ejecución de muchos combatientes polacos de la resistencia de la Segunda Guerra Mundial , incluídas personas valerosas dispuestas a perder todo por la libertad de Polonia, personas como los miembros del Ejército Nacional de Polska (AK) en tiempos de guerra.

Voy a hacer un STOP acá porque no me interesa escribir una lista detallada de acciones horrorosas que tal vez olviden pronto. Pero sí voy a contarles TRES momentos importantes en la vida de Helena Wolińska-Brus. Solo entonces podrán ver lo que yo veo en ella y tal vez nunca olvidarla.

▪Agosto de 1942: Helena Danielak de 23 años, está temblando de miedo escondida en las sombras y pegada a la pared del cementerio judío, en el gueto de Varsovia. Está ahí porque cree tener una oportunidad de huir de ese infierno. Desde que se llevaron a su familia a Treblinka, y su marido Włodzimierz Brus desapareció de la noche a la mañana, sabe que está sola. Su tiempo se agota…debe escapar antes de que los nazis vengan por ella o muera por alguna enfermedad generada debido a las condiciones de vida infrahumanas de tanta gente viviendo en la miseria y el hambre. Cierra los ojos y recuerda los últimos días. Por su desesperación y dolor todavía no entiende cómo alguien de afuera logró llegar a ella…un polaco de la resistencia que dijo poder ayudarla a escapar. No le creyó, al principio pensó que era una trampa…que la estaba citando con la muerte, entonces el polaco se dio cuenta de sus dudas y le hizo una pregunta que la sacudió como un electro shock: "¿Querés vivir?". ¿Si quería vivir?¡¿qué pregunta estúpida era esa?!¡POR SUPUESTO que quería vivir!. Por eso estaba en ese momento pegada a ese muro, sola y sin documentos ni permiso para estar de noche ahí. Pero así lo pidió el polaco loco que le preguntó si quería vivir. En sus horas más oscuras, cuando los sueños se iban apagando un desconocido le pidió un acto de fé.

Un acto de fé… el más desesperado de los actos…¿sería capaz de darlo?. Abrió los ojos y solo vio oscuridad. En el silencio de la noche, por fin concilió el hecho de que no tendría futuro en el gueto, así que, ¿porqué no arriesgarse a confiar en que alguien pudiera estar esperándola tras ese muro para darle una segunda oportunidad en la vida?. Un acto de fé. Una prueba ¿de Dios o de un polaco loco?. No encontró respuesta. Por instinto tomó aire y subió esa pared con los ojos nublados de lágrimas sin derramar y el corazón palpitando a mil. Una vez arriba, no hubo tiempo de pensar y dio el último paso que la sacaría del gueto…cayó ¿a la libertad? o ¿a los brazos de la muerte?. No lo sabía. Pero cuando levantó la cabeza una cosa era segura…ya no estaba sola. Gente delejército clandestino de izquierda respaldado por los soviéticos en la Polonia ocupada la estaban esperando para darle otra identidad y una vida nueva tal como ese polaco loco había prometido. Helena Danielak comprendió que a veces sólo se necesita un acto de

(cont. pag. 9)

(de pag. 8)

fé para ser libre.

▪Noviembre de 1950: Helena Wolińska, nombre que aparece en los documentos falsos que le dieron esa noche de 1942 cuando escapó del gueto, está sentada en una oficina del Ministerio de Defensa en Varsovia, vestida con el uniforme de fiscal militar. Disfrutando del poder que le da ser miembro del partido comunista stalinista en Polonia. Creyendo ser una diosa en el Olimpo. Caprichosa y vengativa, así la describen susurrando. Pero a ella no le importa, lo único que quiere es seguir manteniendo ese "poder" que la hace mejor que cualquiera de esas chusmas y para eso colecciona influencias y aprovecha el interés que le profesa Franciszek Jozwiak, jefe de la nueva Milicia Popular y miembro importante del temido Politburó. Tiene un hermoso departamento, con cosas lujosas robadas y requisadas. Pero a ella no le importa de dónde salieron. No sabe qué reina durmió en la cama con dosel que tiene, ni a quién mataron para conseguir tan fino vodka. No le importa nada ni nadie…solo ella. Dicen que el poder tiende a corromper a la gente y no se equivocan. Helena Wolińska es corrupta, ególatra, insensible y cruel.

Trabaja para el nuevo régimen en Polonia, es una pieza más del plan soviético de sometimiento y degradación de todos los valores polacos. Un día como cualquier otro

"alguien de arriba", le pidió que firmara una orden de arresto contra el General Emil Fieldorf. Uno de los héroes polacos que surgieron durante la ocupación nazi. Un genio, un estratega innato que supervisó el sabotaje de las fábricas alemanas y el asesinato del jefe de policía nazi en Varsovia. A diferencia de Helena Wolińska, el General Fieldorf luchó contra los nazis como miembro del Ejército Nacional (AK), y luchó por una Polonia independiente en lugar de una Polonia comunista. Helena Wolińska creyó la mentira que el General Fieldorf se había convertido en un "soldado maldito". SOLDADOS MALDITOS, una desgracia en opinión de Helena Wolińska. Los Soldados Malditos (en polaco, Żołnierze wyklęci) es un apelativo aplicado a la Resistencia polaca, formados en las últimas etapas de la Segunda Guerra Mundial y después que ésta finalizara. Creados por algunos miembros del Estado secreto polaco, estas organizaciones clandestinas continuaron su lucha armada contra el Gobierno estalinista de Polonia hasta bien entrados los años 1950. Los Soldados Malditos hicieron una Cruzada personal contra los comunistas en Polonia. Una serie de ataques militares lanzados contra las prisiones comunistas, así como contra las oficinas de seguridad de Estado, los centros de detención para prisioneros políticos y los campos de concentración establecidos en todo el país (donde había muchos Soldados Malditos detenidos esperando su juicio final).

Algunos decían que el General Fieldorf ex miembro del AK no era un Soldado Maldito, que se había retirado para estar con su familia …aún así, el gobierno desconfiaba y no lo querían "ni ver".

*Una nota al márgen: La mayoría de los grupos polacos anticomunistas dejaron de existir a fines de los años 1940 o en la década de 1950, perseguidos por los servicios de seguridad pública y los escuadrones de asesinato del NKVD (fue la génesis de la KGB). Muchos dicen queHelena Wolińska trabajó para ellos. Si un "pez gordo" quería que ella firmara la detención, armara un juicio espectáculo y la consecuente ejecución del General Fieldorf…entonces ella firmaría y obtendría "otro" favor a cobrar a su colección. Cuanto menos "Fieldorfs" hubiera en Polonia, mejor para el partido. A ella no le importaba si era inocente, ella quería hacerle el favor a este funcionario para poder cobrarlo algún día.

El General Fieldorf fue detenido, llevado a un campo de concentración soviético dónde padeció humillaciones, torturas, hambre y frío durante años. Años que permaneció como "desaparecido" para su familia y la sociedad polaca entera. En 1953 tras un juicio espectáculo que duró a penas 8 horas fue encontrado culpable y sentenciado a la horca.

▪Octubre de 1998: Helena Brus (apellido de casada) ahora vive en Oxford, nuevamente con Włodzimierz Brus. Se reencontraron de manera increíble en 1944, cuando cada uno pensaba que el otro estaba muerto. Y se volvieron a casar, pero recién en 1956. Año en que los stalinistas polacos quisieron hacer una limpieza étnica en el Politburó y quisieran hacerla desaparecer por ser judía y haber obtenido mucha influencia en el partido por medio de favores a altos funcionarios.

Tal vez por haber hecho el trabajo sucio de tantos, es que pudo finalizar su relación con el jefe de policía y solo ser despedida en vez de tener terribles consecuencias. A penas sí pudieron hacer las maletas cuando los "apuraron" para dejar Polonia. Decidieron viajar a Gran Bretaña y en 1973 se mudaron definitivamente a Inglaterra por invitación de la Universidad de Oxford, donde el profesor Brus (esposo de Helena Wolińska-Brus) se convirtió en un respetado profesor de economía.

(cont. pag. 12)

GŁOS POLSKI

ORGAN ZWIĄZKU POLAKÓW W ARGENTYNIE

LA VOZ DE POLONIA

SEMANARIO DE LA UNION DE LOS POLACOS EN LA REPUBLICA ARGENTINA

NASZ HOŁD

Poderewski o Szopenie

N

GŁOS POLSKI
LA VOZ DE POLONIA

Przemówienie Prezesa Z. P. na przyjęciu X. Biskupa w Klubie Polskim

17 DE OCTUBRE

JEST DOM!

(de pag. 9)

La comunidad polaca en Gran Bretaña conoce muy bien al profesor Brus pero conocen mejor a Helena Danielak/Wolińska-Brus…traidora de la patria, corrupta, sus manos están teñidas de sangre de héroes polacos y quizás por éstas razones o tal vez por otras es que Helena Wolińska-Brus fue una reclusa en su propio hogar. Rara vez salía y si lo hacía era con la cabeza gacha de quien siente el peso de la culpa en el alma.

Con la llegada de la democracia polaca hubo un pedido de no traer de nuevo al pasado. Se quiso imponer algo similar a las leyes argentinas llamadas "Punto Final y de Obediencia Debida"(La 1 era. paralizaba los procesos judiciales contra los autores de las detenciones ilegales, torturas y asesinatos durante la dictadura militar. La 2da. eximía a los militares de cargo menor al grado de coronel de la responsabilidad en los delitos cometidos en ese período.).

Pero esto no se logró ya que en Polonia las heridas aún sangraban y la memoria colectiva NO PERDONARÍA NUNCA. Con casi 79 años de edad Helena Wolińska-Brus tuvo la desgracia de ver y oír a su pasado tocar su puerta. Un tribunal militar polaco le pidió que testifique en su investigación sobre la muerte del general Fieldorf. Pero ella se negó rotundamente. Por supuesto que se negó en testificar, historiadores e investigadores encontraron órdenes de captura y ejecución del General y de otras 23 personas más firmadas por Helena Wolińska-Brus. Hace unos años atrás un tribunal militar polaco pidió el arresto de Helena Wolińska-Brus, y luego el gobierno polaco le envió un aviso de esta decisión y la intención de extradición para ser juzgada por sus crímenes en Polonia.

Helena Wolińska-Brus se mostró indignada y se escudó en su doble ciudadanía, polaca-británica, para impedir las TRES VECES que se pidió su extradición.

Helena Wolińska-Brus alegó ser un "chivo expiatorio" víctima de una "caza de brujas" de un "gobierno antisemita". También dijo que al ser la "única sobreviviente del gobierno comunista de la Polonia de esa época quieren hacer recaer en ella los crímenes que otros cometieron y que ella desconocía".

Sobre su firma en los antiguos papeles de detenciones y ejecuciones dice no recordar ni saber nada de eso.

Cuando una periodista le preguntó por teléfono, porqué no aceptaba el pedido de extradición de Polonia para así demostrar su inocencia frente al tribunal, los hijos, nietos de las víctimas y de la sociedad entera. Ella contestó evasiva y cínicamente que "nunca volvería al país de Auschwitz- Birkenau". Dando a entender en esa frase horrible un antisemitismo de todo el país.

El gobierno inglés la protegió hasta su muerte, alegando que no debía ser juzgada ni extraditada por su avanzada edad y por crímenes tan antiguos.

Pero Polonia no olvida, no puede, acaso eso sea un defecto pero la búsqueda de justicia para nosotros, los polacos, no tiene fecha de vencimiento.

Władysław Bartoszewski, presidente del Comité de Relaciones Exteriores del Senado de Polonia, recuerda que le mostraron órdenes de arresto en blanco y sin fecha con la firma de Helena Wolińska-Brus en ellas, prueba de que podría ser mantenido en prisión por tiempo indefinido si así lo querían los comunistas.

Es cierto, por ejemplo, que fue una víctima de Hitler: la mayor parte de su familia murió en Treblinka. También es cierto que fue nuevamente victimizada como judía y expulsada del Partido Comunista Polaco durante una ola de antisemitismo interno del partido. De ahí su decisión de ir a Gran Bretaña en los años 70. De ahí, quizás, su profesada admiración por Gran Bretaña y su odio profundo por Polonia. Gran Bretaña fue amable con ella en un momento en que ser un comunista judío polaco ya no era una condición social muy atractiva.

También es cierto que era una especie de héroe de guerra: escapó del gueto de Varsovia y finalmente, llegó a estar a cargo de la oficina del Estado Mayor de la Guardia Popular. Tiempo después fue debidamente condecorada por la Polonia comunista y, según su esposo, también por la Hungría comunista.

Sin embargo, también es cierto que muchos polacos resienten profundamente a los judíos que usan su judaísmo como excusa cuando son acusados de otros delitos.

Pero mirá qué irónico, querido lector: el senador Bartoszewski, judío y polaco quien fue arrestado por Helena Wolińska-Brus, fue muy bien conocido por haber dirigido la división del Ejército Nacional, responsable de RESCATAR JUDÍOS. También es un sobreviviente de Auschwitz y ahora es un JUSTO DE LAS NACIONES para Israel. "Senador Bartoszewski", se burló Helena Wolińska-Brus "¿se basan en su opinión?, nunca escuché mucho que me interesara sobre él".

Helena Wolińska-Brus murió sin pagar por sus crímenes. No hubo justicia para sus víctimas. Pero tal vez exista la Justicia Divina y de ella, seguramente, no pudo escapar.

(cont. pag. 13)

(de pag. 12)

*Mi opinión es que fue la justicia polaca la que tuvo que imponerse por sobre la inglesa. Y no al revés. Esto no le importaba a Gran Bretaña, como tampoco lo fue el debate sobre la extradición del General Pinochet ya que un totalitario sudamericano no debió ser protegido por ninguna Corona.

https://www.facebook.com/SobrePolskaYotrosRelatos

Odyseja polskich skarbów

Sławomir Kamiński (10 marca 2016)

KULTURA

Historia Polski obfituje w wydarzenia, które nie sprzyjały gromadzeniu polskich zabytków i pamiątek narodowych. Na ziemiach polskich wielokrotnie pojawiali się najeźdźcy rabujący wszystko, co przedstawiało dla nich wartość historyczną, artystyczną lub zwyczajnie materialną. Wiele zagrabionych w Polsce zabytków oraz dzieł sztuki zostało zniszczonych bądź rozproszonych na całym świecie. Los części z nich pozostaje wciąż nieznany. Dlatego na szczególne uznanie i wdzięczną pamięć zasługuje lekko dziś zapomniana wojenna i powojenna tułaczka polskich Skarbów Narodowych, które wichry wojny i polityki, wykorzystując różne środki transportu oraz nadzwyczajny wysiłek, poświęcenie i życzliwość wielu ludzi, rzuciły na przeciwny brzeg oceanu ponad 6.000 km od Polski, a mimo to niemal 60 lat temu szczęśliwie powróciły do kraju i mogą cieszyć oczy współczesnych i przyszłych pokoleń Polaków. Ich zmienne losy jak w soczewce obrazują trudne koleje ludzkiego losu i dylematy polskiej historii ostatnich kilkudziesięciu lat.

We wrześniu 1939 roku, po ataku hitlerowskich Niemiec na Polskę, władze polskie wydały polecenie ewakuowania z kraju najcenniejszych dzieł sztuki i zabytków historycznych. Intencją polskich władz było uchronienie tych zbiorów przed grabieżą i zniszczeniem. Skarby Narodowe, bo takie określenie stosowane jest w literaturze na określenie zespołu trzystu wysokiej wartości zabytków wywiezionych z Polski w 1939 roku, zostały docelowo złożone w Kanadzie. Ogromna większość tego zbioru, tj. 264 pozycje, znajdowała się do września 1939 roku w salach zamku królewskiego na Wawelu (stąd częste określenie: Skarby Wawelskie).

Wśród przedmiotów wywiezionych do Kanady znajdowały się pamiątki nierozerwalnie związane z dziejami narodu polskiego, m.in. insygnia królewskie i pamiątki po królach polskich (m.in. miecz królewski Szczerbiec), pamiątki związane z ważnymi wydarzeniami historycznymi, głośnymi rodami lub postaciami, wyroby złotnicze ze skarbca wawelskiego, najlepsze okazy dawnego uzbrojenia i rycerskiego oporządzenia ze zbrojowni zamkowej (np. zdobyczne chorągwie króla Jana III Sobieskiego), zabytkowe tkaniny (wśród nich 132 arrasy flamandzkie z XVI wieku króla Zygmunta Augusta), wysokiej klasy dzieła malarstwa. Część „niewawelską" zespołu w większości tworzyły rękopisy Biblioteki Narodowej w Warszawie (np. Kazania świętokrzyskie, Psałterz floriański, Ewangeliarz z XI wieku, najstarsze kroniki polskie Galla Anonima i Wincentego Kadłubka, łącznie 23 pozycje), a także zbiór 49 rękopiśmiennych utworów Fryderyka Chopina. Z zamku warszawskiego wyjechał tzw. Modlitewnik królowej Bony z 1492 roku, szpada, berło królewskie i łańcuch Orderu Orła Białego króla Stanisława Augusta Poniatowskiego. Z Biblioteki Katolickiego Seminarium Duchownego w Pelpinie przedostały się za granicę dwa zabytki: rękopiśmienny Psałterz Dawida z XVI wieku i Biblia Gutenberga z lat 1453-1455 (jeden z 45 znanych wówczas egzemplarzy tego dzieła).

Odyseja polskich skarbów zaczęła się 4 września 1939 roku, kiedy staraniem kustosza zbiorów wawelskich dr. Stanisława Świerza-Zaleskiego i technika-rysownika Józefa Krzywdy Polkowskiego oraz muzealników i woźnych zamkowych zabytki przewieziono na wiślaną barkę flisaka Franciszka Misi (przewóz zabytków ciężarówkami lub koleją nie wchodził w rachubę). 8 września barka minęła Sandomierz (tego dnia cel ataku niemieckiej Luftwaffe), a 10 września zatrzymała się w Kazimierzu Dolnym, gdzie z pomocą miejscowych chłopów skarby przeładowano na wozy konne i kilka autobusów. W ten sposób trafiły one do Zamościa, Włodzimierza Wo-

(c. d. na str. 14)

(ze str. 13)

łyńskiego, a następnie do Rumunii, do Bukaresztu. W warunkach niepewnej sytuacji politycznej i spodziewanych nacisków niemieckich na władze rumuńskie oraz fiaska rozmów prowadzonych z Watykanem, 22 listopada skarby trafiły na rumuński statek „Ardeal" w Konstancy i 8 stycznia 1940 r. dotarły do francuskiej Marsylii. We Francji opiekę na skarbami przejął historyk sztuki Karol Estreicher. Wiosnę 1940 roku wykorzystano na przeprowadzenie konserwacji niektórych uszkodzonych przez przedłużającą się podróż zabytków. 15 czerwca, gdy Francja przegrywała już wojnę obronną z Niemcami, polskie zabytki znów zapakowane zostały na ciężarówki i przewiezione do Bordeaux, skąd polskim statkiem „Chorzów", schowane w luku na węgiel, przewiezione zostały do Anglii. Śpimy na nich w kilka osób, pilnujemy rzeczy jak oka w głowie. Szczerbiec wyjęliśmy ze skrzyni i jedzie z nami. W razie czego podamy go na desce tym, którzy wsiądą do szalupy. We flaszce zanotowana jest historia i wartość Szczerbca, zakorkowana, zalana smołą. Tak jak w powieściach podróżniczych – pisał K. Estreicher przerażony tragicznymi – podobno – warunkami pogodowymi podczas podróży. Nie był to jednak spodziewany koniec podróży polskich pamiątek narodowych po świecie. Rozpoczynająca się bitwa o Wielką Brytanię, niebezpieczeństwo niemieckiej inwazji i dotychczasowe doświadczenia ewakuacyjne skłoniły polskich opiekunów zabytków do wysłania skarbów na czas wojny za ocean. W porcie Greenock w zatoce Clyde stał w tym czasie na kotwicy statek „MS Batory" oczekując – w charakterze transportowca wojennego – na podróż do Kanady. 13 lipca statek ze skarbami pod silną eskortą przybył do kanadyjskiego portu Halifax. 15 lipca 1940 r. zabytki pociągiem przyjechały do Ottawy, gdzie zostały umieszczone w budynkach Farmy Eksperymentalnej. Magazyny te znalazły się pod opieką Royal Canadian Mounted Police. Pieczę nad skarbami mieli nadal sprawować kustosz S. Świerz-Zaleski i J. Polkowski. Budynki zostały oddane Polakom do wyłącznej dyspozycji i przez całą wojnę były miejscem przechowywania ewakuowanych zabytków.

W 1945 roku wojna zakończyła się, usuwając największą – jak się wydawało – przeszkodę uniemożliwiającą powrót skarbów do Polski. Okazało się jednak, że chociaż kustosz S. Świerz-Zaleski popierał starania o natychmiastowy zwrot dzieł sztuki, to J. Polkowski pozostał lojalny wobec polskiego rządu emigracyjnego w Londynie i sprzeciwił się wydaniu depozytu „w ręce reżymu komunistycznego".

Porozumienie między ówczesnym posłem polskim w Kanadzie dr. Alfredem Fiderkiewiczem a przedstawicielami rządu emigracyjnego nie było możliwie. Jesienią 1945 roku, na polecenie posła rządu emigracyjnego w Kanadzie Wacława Babińskiego, zabytki zostały usunięte z farmy i zdeponowane w różnych miejscach w Ottawie oraz poza stolicą, m.in. w Bank of Montreal w Ottawie, w klasztorze Przenajświętszej Krwi Jezusowej w Ottawie, klasztorze ojców redemptorystów Ste. Anne de Beaupre w pobliżu miasta Quebec oraz w Wilnie nieopodal Barry's Bay – osadzie pierwszych polskich osadników w prowincji Ontario, którzy osiedlili się tam w XIX wieku po ucieczce z Kaszub przed pruskimi prześladowaniami w ramach Kulturkampfu. Rozdzielenie polskich skarbów nie tylko utrudniło sprawowanie nad nimi należytej opieki i kontroli, ale także znacznie wydłużyło proces ich odzyskiwania. W sierpniu 1946 r. poseł A. Fiderkiewicz odebrał jedynie nieznaczną część zbiorów. Starania o odzyskanie pozostałych zabytków spotkały się z bardzo wstrzemięźliwą odpowiedzią władz kanadyjskich, które podjęły równoległe rozmowy z przedstawicielami polskich władz emigracyjnych. W tej sytuacji poselstwo – nie rezygnując z ostatecznego załatwienia sprawy – skoncentrowało się na odnalezieniu wszystkich miejsc przechowywania skarbów i uświadomieniu, że rząd kanadyjski ponosi bezpośrednią odpowiedzialność za ich bezpieczeństwo. Ilość wystosowanych w tym czasie protestów, not i rezolucji wyrażałaby liczba trzycyfrowa. Obok działań prawnych podjęło też intensywną kam-

(c. d. na str. 15)

(ze str. 14)

panię informacyjno-medialną, ukierunkowaną na nagłośnienie i umiędzynarodowienie problemu, nie bez pewnych sukcesów. Szeroko zakrojona akcja polskiej dyplomacji, połączona z naciskami Polonii kanadyjskiej, zaczęła przynosić wymierne efekty dopiero pod koniec lat pięćdziesiątych.

W grudniu 1958 r., za zgodą władz kanadyjskich, doszło do otwarcia kufrów przechowywanych w Bank of Montreal, w obecności dyrektora zbiorów państwowych na Wawelu prof. Jerzego Szablowskiego. Gdy okazało się, że warunki przechowywania skarbów nie odpowiadają potrzebom, a część zabytków została podniszczona, J. Szablowski rozpoczął rozmowy w sprawie ich zwrotu. Rezultatem negocjacji było zrzeczenie się przez J. Polkowskiego, za przyzwoleniem polskich władz emigracyjnych, praw do tej części depozytu. W styczniu 1959 r. dwie skrzynie z cennym ładunkiem załadowane zostały na pociąg, który przewiózł je do Nowego Jorku. Następnie skrzynie zostały przeładowane na szwedzki statek „Sztokholm", który przewiózł je do Kopenhagi. Do Warszawy skrzynie trafiły w lutym 1959 r.

Przyjęcie zgotowane skarbom przez ówczesne władze w Polsce i społeczeństwo, fachowa opieka i sukces dokonanych zabiegów konserwatorskich, a także poprawa atmosfery politycznej między Wschodem i Zachodem w drugiej połowie lat 50. oraz przychylny stosunek władz federalnych w Kanadzie i nowych władz prowincji Quebec, stworzyły właściwy klimat do odzyskania wszystkich polskich zabytków. Na przełomie 1960 i 1961 roku prof. Jerzy Szablowski i główny konserwator w pracowni konserwacji zabytków w Warszawie prof. Bohdan Marconi przybyli do Kanady i w porozumieniu z władzami tego państwa przygotowali zabytki do transportu. W styczniu 1961 r. skrzynie z zabytkami (głównie arrasami wawelskimi) zostały przewiezione do Bostonu. Stamtąd polski frachtowiec „Krynica" przewiózł je do portu w Gdyni, kończąc 21-letnią odyseję polskich Skarbów Narodowych. A może nie? Tu i ówdzie czasem słychać opinie, że nie wszystkie skarby powróciły do Polski, bo część pozostaje wciąż ukryta w Kanadzie staraniem nieprzychylnego władzom PRL premiera prowincji Quebec Maurice'a Duplessisa… Ale to tylko taka odgrzewana plotka

Bohaterowie tej opowieści od dawna nie żyją. Stanisław Świerz-Zaleski zmarł w 1951 r. w Polsce. Wacław Babiński i Józef Polkowski pozostali na emigracji w Kanadzie, gdzie zmarli odpowiednio w 1957 i 1981 r. Poseł Alfred Fiderkiewicz umarł w Warszawie w 1972 r. Profesorowie Bohdan Marconi i Jerzy Szablowski, który przewozili ostatnią partię zabytków do Polski, odeszli odpowiednio w 1975 i 1989 r. Karol Estreicher, który poświęcił życie rewindykacji polskich dzieł sztuki zagrabionych w czasie II wojny światowej, działalności naukowej, publicystycznej i społecznej, umarł w roku 1984. Wszyscy oni uczestniczyli w historii, która aż prosi się stać kanwą filmu – o skomplikowanej polskiej historii, o wojnie, ale i współpracy, o naszej kulturze i tradycji, o ludzkiej odwadze i poświęceniu, wreszcie o ludzkich ułomnościach, uprzedzeniach, dylematach, poniewierce. I o tym - co w naszej kulturze wspomnieniowo-historycznej jest takie rzadkie – dobrym zakończeniu.

Aloysius Balawyder w wydanej w Nowym Jorku w 1980 r. książce pt. „The Maple Leaf and the White Eagle. Canadian-Polish Relations 1918-1978" pisał, że gdyby Polska nie znalazła się w orbicie wpływów radzieckich, Kanada zwróciłaby skarby wcześniej. Względy polityki zdecydowały o tym, że ówczesne władze kanadyjskie nie wyrażały gotowości i należytego zaangażowania w sprawie zwrotu polskich pamiątek narodowych. W tamtym czasie atmosfera

(c. d. na str. 17)

Para publicitar en Glos Polski: glospolski@gmail.com

ESCRIBANIA STANKIEWICZ
Dr. Fernando Stankiewicz
Escribano - Titular - Abogado
Tel. 4372-6958 / 4371-0800
Fax: 4372-4962
Rodriguez Peña 382 - 3 „B”
Capital Federal

Intel Technology Provider Gold 2015
Jorge Dylinski
Miembro en el programa **Intel** Technology Provider como Socio Gold
Microsoft Authorized Education Reseller
Microsoft Partner Network
TREND MICRO Securing Your Journe to the Cloud
SERVICE ESPECIALIZADO
Bernardo de Irigoyen 1359
Florida (1602) Bs. As.
(54+11)4760-3751 - Cel. 15 3484-4886
service.especializado09@gmail.com

Unión de los Polacos de la República Argentina
Bienvenidos a nuestro Portal!
Principal | Calendario | Galerías | Contacto | Suscríbase | Głos Polski | Polski Buscar información... Go
upranet.com.ar

Visitá nuestro sitio web
WWW.CIRCULOPOLONES.COM.AR
Círculo Cultural Polonés
San Juan Pablo II - La Plata

Embajada de la República de Polonia en Buenos Aires
Servir a Polonia – crear Europa – entender el mundo
https://www.gov.pl/web/argentina

Harcerstwo Argentyna
http://harcerstwoargentyna.blogspot.com.ar

blogsspa
Jóvenes polacos
Hey there! Thanks for dro
the RSS feed to stay upda
http://blogsspa.wordpress.com
Cultura polaca | Deportes | Eventos | Eventos SSPA | Noticias | Torneo POM

POLONIA FÚTBOL CLUB
ARGENTINA
www.poloniafc.com.ar

El Águila Blanca
www.elaguilablanca.com.ar .com.ar

(ze str. 15)

nieufności i trzymania dystansu wobec władz narzuconych Polsce była naturalna. I chociaż powojenne stosunki Polski z Kanadą przez dłuższy czas pozostawały pod wpływem niekorzystnej sytuacji międzynarodowej, ograniczającej swobodę realizowania interesów i podejmowania suwerennych decyzji, to nosiły też liczne symptomy wzajemnej życzliwości i sympatii. Wynikało to z rzadko zauważanych podobieństw obydwu państw i narodów: obecnego ducha tolerancji i poszanowania dla zróżnicowania narodowościowego, etnicznego i kulturowego (podobnie jak w Rzeczypospolitej szlacheckiej), tradycji wojen i niebezpieczeństw codziennego życia, szacunku dla wspólnych cech Polaków i Kanadyjczyków, takich jak zaciekłość, upór, wytrwałość, waleczność i nieustępliwość w walce.

W Kanadzie, podobnie jak w Polsce, jednym ze źródeł otwartości, gościnności i serdeczności są reminiscencje dawnych czasów. To rzadko dziś doceniane, ale wciąż obecne cechy naszej historii i kultury. Warto, aby historia podróży Skarbów Narodowych żyła i o tym przypominała.

Korzystałem z książek:

Balawyder A., The Maple Leaf and The White Eagle: Canadian-Polish Relations 1918-1978, New York 1980;
Fiderkiewicz A., Na placówce w Kanadzie, Warszawa 1973;
Pastusiak L., Kraje odległe, a jednak bliskie. Polska-Kanada 1945-1961, Toruń 1994;
Spaliński M., Polityka zagraniczna Kanady po II wojnie światowej, Wrocław 1993;
Turek V., Polish-language Press in Canada, Toronto 1962;
Zins H., Historia Kanady, Wrocław 1975.

Źródło: https://natemat.pl/blogi/slawomirkaminski/174019,odyseja-polskich-skarbow

ZAPRENUMERUJ GŁOS POLSKI DLA SIEBIE I SWOICH PRZYJACIÓŁ

Sobre Polska y otros relatos

¡Se salvó de milagro!

El Castillo de Wawel, situado en Cracovia, construído en el siglo XIV es el lugar histórico y cultural más importante de Polonia. Durante siglos fue la residencia de los reyes polacos. Actualmente es uno de los mejores museos de arte del país. Y en él se produjo un milagro.

El 17 de enero de 1945 una bomba soviética es arrojada desde el cielo para caer sobre Wawel.

Lo increíble pasó cuando la bomba cae y rompe el techo del castillo ¡SIN HABER DETONADO!.

Es decir que el daño que causó fue un agujero en el techo por el peso de la misma y nada más.

Esa bomba nunca explotó. Un hecho al que yo catalogaría como "milagroso" ciertamente.

A continuación les dejo imágenes de Wawel en la actualidad y de Wawel el 18 de enero de 1945, en donde claramente se ve que lo único que destrozó la bomba rusa...fue una porción del techo.

Fuente: https://www.facebook.com/page/103041761520371/search/?q=enero

BYĆ POLAKIEM

Międzynarodowy Konkurs

XIII edycja 2021/2022

Mieszkasz poza Polską
Twoje serce jest w Polsce

Zapraszamy
dzieci i młodzież od 6 do 22 lat
oraz nauczycieli polonijnych

- czekamy na prace konkursowe do 20 marca 2022 r.
- ogłosimy wyniki 15 czerwca 2022 r.
- zapraszamy na Galę 2 sierpnia 2022 r.
- planujemy wiele nagród, jedną z nich jest wycieczka po Polsce

Regulamin i zasady Konkursu
www.bycpolakiem.pl

BYĆ POLAKIEM

FUNDACJA ŚWIAT NA TAK

Organizator Konkursu

BYĆ POLAKIEM

Szanowni Państwo, Drodzy Przyjaciele Konkursu "Być Polakiem", Rodzice, Nauczyciele, Uczestnicy poprzednich edycji.

ZACHĘCAMY GORĄCO DO UDZIAŁU W XIII EDYCJI KONKURSU "BYĆ POLAKIEM" !

Obmyślenie koncepcji pracy konkursowej i jej przygotowanie to dla uczestników wysiłek, ale też niewspółmierna korzyść! Każda zdobyta wiedza okazuje się być kiedyś przydatna a ta dotycząca historii własnej rodziny czy dziejów przodków potrzebna jest od zaraz bo, jak się mówi, człowiek bez przeszłości nie ma przyszłości.
Z największą radością zapraszamy do udziału w XIII edycji konkursu „Być Polakiem”; dzieci i młodzież do modułu A a nauczycieli prosimy, by zainteresowali się modułem B. W załączonych plikach znajdziecie Państwo wszystkie informacje organizacyjne.

Prace należy przesyłać w terminie do 20 marca 2022 r.,

Bardzo i serdecznie prosimy także o rozsyłanie załączonego plakatu i materiałów informacyjnych "po całym świecie":

do mediów i organizacji polonijnych, szkół, klubów, świetlic, przedszkoli i tam, gdzie BIJĄ POLSKIE SERCA !

Dobrego dnia, z pozdrowieniami

Marek Machała
Koordynator Konkursu
Szczegóły w załącznikach.

INFORMACJE : www.bycpolakiem.pl

Polski Kościół przy ul Mansilla 3875
Buenos Aires
Msza Święta każdej niedzieli o godz. 11.00 w języku polskim
Zapraszamy do wspólnej modlitwy!

NUESTRO SITIO
www.upranet.com.ar
TU PÁGINA

UWAGA!

PROSIMY NASZYCH PRENUMERATORÓW, KTÓRZY BY MIELI ZALEGŁOŚCI W OPŁACIE PRENUMERATY, O UREGULOWANIE ABONAMENTU.

Serdecznie dziękujemy
Redakcja

Buenos Aires, enero - styczeń 2022
C Nr 01 (5281)

GŁOS POLSKI

LA VOZ DE POLONIA

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual Nr 5044120
Propietario: **Unión de los Polacos en la Rep. Argentina**
DIRECTOR INTERINO: MICHAŁ RICHTER
EDITOR: **BARBARA BOŻENA SOBOLEWSKA**
Com. de redacción **Enrique Mackiewicz, K. Misa, E. Kozłowski**
Cronista colaboradora idioma Pol.: **Anna Hudyka**
Columnistas: **E. Mackiewicz, K. Misa, R. Szokala, M.T. Dittler**
Colaboración especial: **Anna Głowacz**
Fotografías: **E. Kozłowski** y **K. Misa**
Armado para Impresión: **Michał Richter**
Coordinación Gral de los sitios web: **E. Mackiewicz**

Redacción: Jorge L. Borges (ex Serrano) 2076
C1425FFB Buenos Aires
Tel/fax: (5411) 4774-3679 y (5411) 4774-7621
glospolski@gmail.com

Impreso en:
Gráfica: PITALUGA

Horario de atención

de la Unión de los Polacos en la Rep. Arg. Secciones y Organizaciones que funcionan en la sede

J. L. Borges 2076, Capital Federal.

- Secretaría: lunes a jueves 12:00 a 20:00 hs, viernes 09:00 a 17:00 hs. Tel. 4774-7621.

- Sección Cultural P.M.S.: martes y viernes 17:00 a 20:00. Tel. 4774-7621.

- Sección „Nasz Balet": miércoles 19:00 - 21:00 y viernes 19:00 - 22:30.

- Biblioteka I. Domeyko: martes 14:30 a 17:30 y viernes 17:00 a 20:00. Tel. 4774-2212.

- Club Polaco: martes y viernes 15:00 a 20:00. Tel. 4899-0937, e-mail: klubpolski@hotmail.com

- Asociación Cultural Argentino - Polaca ACAP: martes y viernes 15:00 a 20: 00. Tel. 4201 7733/4899-0937.

Asociación de Ex - Combatientes Polacos en la República Aegentina
calle J. L. Borges 1818 Cap. Fed.
martes y viernes 16:00 - 21:00 hs
Tel. 4792-6317/4952-7687.

GŁOS POLSKI

Materiały nadesłane do publikacji nie zawsze odpowiadają poglądom Redakcji. Zastrzegamy sobie prawo do skrótów otrzymanych artykułów oraz wprowadzania poprawek gramatycznych. Redakcja nie ponosi żadnej odpowiedzialności za podpisane publikacje. Nie zwracamy materiałów nie zamówionych.
Usługi korespondentów oraz pracowników Głosu Polskiego są nieodpłatne.

CENY PRENUMERATY :

Roczna (od kwietnia 2020): $1000.-
Numer pojedynczy: $90.-
CENA OGŁOSZEŃ:
Nekrologi: $400.-
CENY INNYCH OGŁOSZEŃ:
(w kancelarii)

PAGO DE SUSCRIPCIÓN AL GŁOS POLSKI POR TRANSFERENCIA BANCARIA
UNIÓN DE LOS POLACOS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA

Banco Comafi - sucursal Botánico
Cta. Cte. 0470 01587 - 2
CBU 2990047504700158720004
CUIT 30 52850721 9

Después de realizar el depósito o transferencia por favor escannear el ticket y enviar a: **secretariadompo@gmail.com** colocando en Asunto: **PAGO GLOS POLSKI**

Muchas gracias!

A TODAS LAS ASOCIACIONES y SECCIONES, A NUESTROS COLABORADORES, AUSPICIANTES y LECTORES

El material a publicarse en nuestro periódico Głos Polski deberá ser entregado preferentemente por correo electrónico a la siguiente dir. glospolski@gmail.com hasta el día 10 para ser incluido en el ejemplar del mes. Los anuncios de EVENTOS con fecha de ejecución deberán entregarse con **40 días de anticipación** a la fecha de realización del mismo, de lo contrario no podemos garantizar su impresión en forma anticipada.

Muchas gracias, La Redacción.